

Josep Colom, piano

Vaig néixer a Barcelona el 1947. La música era una cosa molt important i quotidiana en el meu ambient familiar des que tinc record. No era habitual en aquesta època a Espanya. Sens dubte aquesta circumstància i el fet que els meus pares, sense ser músics de professió, em donessin suport incondicionalment tant emocionalment com econòmicament m'ha permès gaudir d'aquest ofici tota la vida.

En la meva joventut vaig guanyar alguns concursos. Els internacionals de Jaén el 1977 i Santander el 1978 em van ajudar a començar a ser conegut a Espanya; molt més tard, el Ministeri de Cultura d'Espanya em va atorgar el Premi Nacional de Música, que significa molt per mi ja que es deu a l'estima dels meus col·legues de professió. Els anys 80, la meva activitat pública va augmentar a poc a poc i actualment toco de manera regular amb pràcticament totes les orquestres espanyoles amb molt bons directors, així com en recitals de música de cambra als principals festivals i auditoris. Fora de les fronteres, també mantinc una notable activitat, particularment a França, on vaig viure força temps durant els anys 70, estudiant a l'École Normale de Musique, fundada per Alfred Cortot i on he gravat la major part de la meva discografia per al segell Mandala amb música d'autors tan diversos com Brahms, Franck, Blasco de Nebra, Mompou, Falla... Recentment el segell RTVE ha editat un DVD amb el tercer concert de Prokófiev i un CD amb obres de Chopin, Debussy i Ravel, enregistraments en viu de l'arxiu de Ràdio Clàssica dins de la sèrie "Grans pianistes espanyols". Definitivament prefereixo els enregistraments en viu encara que siguin més imperfectes. Són més reals. Les meves últimes gravacions són un intent de recrear l'esperit d'un concert en directe, a més de reunir les meves últimes propostes estètiques. Es tracta de quatre CD al segell Eudora, amb repertori de Bach, Mozart, Chopin, Beethoven i Liszt.

Molts músics han influït i influeixen en la meva evolució musical. Vull destacar en els meus començaments el compositor (i en aquells dies també pianista) Joan Guinjoan, que en els meus 19 anys, em va ajudar a desenvolupar una manera d'abordar la música i l'execució pianística molt més racional i estructurada.

Un temperament reservat i introvertit fa que el meu món sigui el recital i la música de cambra, encara que no he sabut renunciar a les ocasions de gaudir de les meravelles del repertori amb orquestra. No vull iniciar una llista de les orquestres, directors, quartets i músics en general amb els quals he compartit grans moments perquè, inevitablement, oblidaria moltes persones i totes tenen o han tingut importància per a mi.

La pedagogia s'ha convertit poc a poc en una cosa molt valuosa i en una ocasió, gràcies al contacte amb els músics més joves, de renovar una vegada i una altra l'entusiasme pel redescobriment del gran repertori. A més d'impartir regularment classes magistrals, vaig ensenyar des de la seva fundació el 1990 a l'Aula de Música de la Universitat d'Alcalá d'Henares i durant diversos cursos acadèmics he col·laborat amb el Conservatori Superior de Saragossa i amb Musikeon (València). El setembre de 2012 vaig començar una nova etapa pedagògica al Conservatori Superior del Liceu (Barcelona).

Fer música és un gran privilegi i dono gràcies a totes les persones que s'han desplaçat per compartir el que per a mi és un miracle quotidià.